

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206936
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118206936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: I. L., C.. XX.XX.XXXX, S. M., O. XXXX/XX, XXX XX M., právne zastúpená: JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 2.537,25 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 400 EUR spolu s 8 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do 27.08.2018,

II. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.137,25 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

IV. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou súdu podanou dňa 19.06.2018 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 2.537,25 EUR spolu s 8 % - tným úrokom z omeškania od 19.01.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

V rámci žaloby žalobkyňa poukázala na to, že na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 01.04.2008, jej poskytol žalovaný úverový rámec vo výške 18.000,- Sk s tým, že poskytnuté finančné prostriedky sa zaviazala splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 600,- Sk. Za obdobie od 01.04.2008 do 31.01.2017 z úverovej karty reálne vyčerpala finančné prostriedky v sume 2.049,32 EUR a žalovanému na splátkach počas tohto obdobia uhradila sumu 4.586,57 EUR, pričom uvedené skutočnosti vyplývajú z listín, ktoré boli predložené v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9Csp/82/2017 (pripojený spis). V rámci tohto konania žalovaný v pozícii žalobcu žaloval sumu 1.906,59 EUR s príslušenstvom. Žalobkyňa po doručení žaloby navrhla žalobu zamietnuť, pričom následne došlo k späťvzatiu žaloby a konanie bolo uznesením zo dňa 04.09.2017 zastavené. S poukazom na uvedené teda bola voči žalobkyni uplatnená nedôvodná pohľadávka a zároveň je možné uzavrieť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, preto mala žalobkyňa vrátiť žalovanému iba poskytnuté finančné prostriedky. Žalobkyňa citovala ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., z ktorého vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a taktiež poukázala na absenciu náležitosti vyplývajúcej z § 4 ods.

2 citovaného zákona, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, konečnú splatnosť úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov a ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN).

2. Žalovaný v rámci vyjadrenia zo dňa 17.09.2018 k žalobe uviedol, že údajný nárok žalobkyne bol čiastočne splnený a vo zvyšku podlieha premlčaniu, keďže žalobkyňa nezohľadnila, že časť jej údajného nároku je premlčaná v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote a nepremlčaná časť predstavuje sumu 400 EUR, ktorú žalovaný žalobkyni vyplatil spolu s úrokom z omeškania, celkovo vo výške 405,96 EUR, o čom súdu predložil ako dôkaz výpis z účtu. V súvislosti s námietkou premlčania žalovaný poukázal na to, že žaloba v tejto veci súdu bola doručená 19.06.2018, preto nepremlčaná časť predstavuje iba 2 roky spätne, t.j. obdobie od 19.06.2016 do 19.06.2018 a v zostávajúcej časti vznáša námietku premlčania, nakoľko zvyšná časť nároku je premlčaná v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote.

3. Žalobkyňa podaním zo dňa 19.10.2018 zobrala čiastočne späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 400 EUR spolu s 8 % - tným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do zaplatenia a zotrvala na žalobe v časti o zaplatenie sumy 2.137,25 EUR spolu s 8 % - tným úrokom z omeškania od 19.01.2017 do zaplatenia. V rámci tohto podania žalobkyňa zároveň poukázala na to, že o vzniku bezdôvodného obohatenia sa dozvedela až v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9Csp/82/2017. Z tohto podania taktiež vyplýva, že ak by žalobkyňa vedela, že plní nároky vyplývajúce z bezúročného a bezpoplatkového úveru, určite by nevykonávala splátky úveru až do 19.01.2017, pričom o vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa dozvedela až po doručení žaloby zo dňa 14.03.2017 v konaní sp. zn. 9Csp/82/2017.

4. Žalobkyňa v rámci výsluchu pred súdom poukázala na to, že si už presne nepamätá časové údaje a že prvýkrát sa dozvedela o tom, že si môže uplatňovať tento nárok niekedy v roku 2016 s tým, že to mohlo byť v apríli. Na otázku svojho právneho zástupcu však následne uviedla, že si to 100 % nepamätá. Právny zástupca žalobkyne v tejto súvislosti poukázal na to, že žalobkyňa do 19.01.2017 uhradzovala splátky úveru, preto by odporovalo pravidlám formálnej logiky, že by platila splátky úveru ešte aj potom, keď sa dozvedela, že úver je bezúročný a bez poplatkov, v tejto súvislosti taktiež poukázal na to, že podstatné je konanie vedené tunajším súdom pod sp. zn. 9Csp/82/2017, pričom v tejto veci bola žaloba podaná 22.03.2017 a žalovaná sa vyjadrila 22.06.2017, preto nárok nemôže byť premlčaný z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej lehoty.

5. Podľa § 4 ods. ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080401.html>> musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080401.html>>,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080401.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080401.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080401.html>> ,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080401.html>> .

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

6. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

7. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

8. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za nepochybne preukázané, že strany sporu uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ktorá ale neobsahuje zákonné náležitosti, a to minimálne úrokovú sadzbu a ročnú percentuálnu mieru nákladov, pričom v zmluve je uvedená iba výška úverového rámca a mesačná splátka. Z týchto dôvodov sa preto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. O tejto skutočnosti svedčí aj vyjadrenie a konanie samotného žalovaného, ktorý čiastočne plnil žalobkyni sumu 400 EUR a poukázal iba na to, že v zostávajúcej časti je nárok premlčaný.

10. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania súd poukazuje na to, že nárok bol uplatnený z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na predmetnú vec aplikovať ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

V súvislosti s aplikáciou dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty súd poukazuje na to, že pre posúdenie tejto lehoty je podstatná reálna vedomosť, teda reálne zistenie žalobkyne o možnosti uplatniť takýto nárok, nie iba predpokladaná vedomosť, ale konkrétna vedomosť. V danej veci sa síce žalobkyňa vyjadrila, že si konkrétne časové údaje už nepamätá, avšak je nepochybné, že do 19.01.2017, kedy uhradila poslednú splátku, takúto vedomosť nemala a o tejto skutočnosti sa dozvedela až v rámci konania vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9Csp/82/2017, kde voči nej bol zo strany spoločnosti VÚB a.s. uplatnený nárok na zaplatenie sumy 1.906,59 EUR, avšak po vyjadrení žalobkyne bola žaloba vzatá späť a konanie bolo zastavené. Súd v tejto súvislosti uvádza, že nesúhlasí s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že by sa počiatok plynutia premlčacej lehoty mal počítať od právoplatnosti uznesenia, ktorým bolo konanie zastavené, t.j. od 12.10.2017, ale pokiaľ by aj subjektívna premlčacia lehota bola počítaná od dátumu poslednej splátky, t.j. od 19.01.2017, tak vzhľadom na to, že žaloba v tejto veci bola podaná 19.06.2018, dvojročná subjektívna lehota neuplynula.

11. Čo sa týka plynutia objektívnej premlčacej lehoty, súd poukazuje na to, že žalovaný, ako profesionál na trhu s poskytovaním úverov, si mal byť vedomý skutočnosti, že pokiaľ v zmluve neuvedie základné parametre, ako je úrok, úroková sadzba, resp. RPMN, tak koná minimálne vo forme nepriameho úmyslu bezdôvodne sa obohatiť. Preto je na prejednávanej veci potrebné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu.

12. V tejto súvislosti súd, s poukazom na princíp právnej istoty odkazuje na rozsiahlu prax odvolacieho súdu, napr. konanie vo veci vedenej Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 18Co/142/2018, z ktorého okrem iného vyplýva, že:

„Z obsahu spisu nateraz vyplýva, že strany sporu uzavreli dňa 12.5.2008 zmluvu o úvere č. 8251195, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 EUR, ktorý sa zaviazala splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 6.180,- Sk, t.j. 205,14 EUR, teda celkovo mala zaplatiť sumu 74.160,- Sk, t.j. 2.461,68 EUR. Z prehľadu úhrad k uvedenej zmluve (čl. 7 spisu) vyplýva, že žalobkyňa zaplatila celkovú sumu 2.461,68 EUR. Z citovaného prehľadu vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému jednotlivé platby od 10.7.2008 do 27.2.2009, kedy bola uhradená posledná platba.

Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986).

V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je totožný so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby, t.j. momentom vzniku bezdôvodného obohatenia s poukazom na zákonnú fikciu znalosti právnych predpisov. Je zrejmé, že v danom prípade bol medzi žalobkyňou a žalovaným zmluvou zo dňa 01.07.2005 založený spotrebiteľský záväzkový vzťah. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, čo vyslovil aj NS SR v uznesení vo veci 6 MCdo 9/2012. Odvolací súd pripomína rozhodnutie Súdného dvora Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit.: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25).

Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 26, ako aj Cofidis, bod 33).

Čo sa týka vznesenej námietky premlčania odvolací súd ďalej poznamenáva, že žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu (deň zápisu 01.04.1992) má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov, správu pohľadávok klienta na jeho účet vrátane súvisiaceho poradenstva, finančný lízing, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie mal správne vychádzať z 10-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Súd konštatuje, že žalovaná obchodná spoločnosť je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaná ako odborná organizácia a banka, pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS žalobkyňa zistila, že plnenie voči žalovanému nebolo v celom rozsahu dôvodné a následne podala žalobu na súd. Preto sa odvolací súd plne stotožnil s argumentáciami žalobkyne v tom, že žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom, napriek tomu tak postupoval v množstvách ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).“

13. Vzhľadom na vyššie uvedené závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o tom, že nárok žalobkyne nie je premlčaný, súd priznal žalobkyni rozdiel medzi ňou realizovanými platbami a čerpaním úveru, čo predstavuje, po zaplatení sumy 400 EUR žalovaným, sumu 2.137,25 EUR, ktorú súd priznal žalobkyni spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania, teda nie 8 % - tným ročným úrokom z omeškania, keďže nárok v tomto konaní bol uplatnený z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ako samostatný nárok. Žalovaný pri vyplatení sumy 400 EUR, vyplatil aj úrok z omeškania od 20.06.2018 do 27.08.2018, preto je nepochybné, že ku dňu 20.06.2018 už mal vedomosť o uplatnení nároku žalobkyne z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, preto súd priznal istinu vo výške 2.137,25 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti, t.j. v časti uplatneného príslušenstva nad výšku 5 % ročne a za obdobie od 19.01.2017 do 19.06.2018 žalobu zamietol.

14. Súd zároveň vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 400 EUR spolu s 8 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do 27.08.2018 konanie v tejto častizastavil.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnej žalobkyni, ktorá bola neúspešná iba v nepatrnej časti ohľadom príslušenstva pohľadávky, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).